

[Statsministeren.]

at vi i øjeblikket gennemgår afskrivningsreglerne kritisk, og det er rigtigt, at hr. Aksel Larsen kan fremføre eksempler fra dagbladsannoncer, der viser ting, som formentlig ingen i dette ting føler sig veltilpas ved. Når man har afskrivningsregler eller andre skatteregler, er der altid folk, der søger ikke alene at udnytte, men også at misbruge dem. Vi kan stoppe det. Vi kan også fjerne reglerne for afskrivning af skibe. Men hvis vi blot siger, at nu har vi konstateret, at der er nogle, der misbruger det, og derfor stopper vi det totalt, så er det spørgsmål, vi skal besvare både over for os selv og over for befolkningen: hvad sker der så med dansk rederierhverv, som udnytter, men ikke misbruger disse afskrivningsregler, og hvad vil der ske med dansk skibsværftsproduktion? Jeg vil tro, at det er spørgsmål, som hr. Aksel Larsen også må stille sig selv. Jeg er ganske enig i den forargelse, hr. Aksel Larsen gav udtryk for; det er, så vidt jeg ved, alle i regeringen, og derfor er det selvfølgelig misbrugene, vi skal koncentrere os om. Men hvis hr. Aksel Larsen ikke vil have virkninger, der kan komme til at medføre begrænsninger i rederierhvervets muligheder for valutaindtjening, og den er efterhånden meget betydelig, og skibsværftsindustriens beskæftigelse, så er problemet altså ikke så helt let at løse, som hr. Aksel Larsen sagde, at man bare kunne stoppe denne afskrivning.

Så kom der en mere principiel og en mere generel betragtning fra hr. Aksel Larsen, som jeg må sige undrede mig. Han sagde: hvorfor kommer regeringen dog ikke til folketinget med alt dette? Nu har jeg haft den fornemmelse i al den tid, jeg har siddet herinde, at hr. Aksel Larsen er inkarneret modstander af, at folketinget blander sig i overenskomstforhandlinger. Men når så regeringen kommer med et oplæg til organisationerne og siger, at vi stræber efter en forhandlingsløsning, så kommer han minsanden og bebrejder os, at vi ikke i stedet for kommer til folketinget. Man kan blive så ivrig efter at agitere, at man kommer til at bide spidsen af sin egen tunge, og det gør ondt. Det tror jeg også, det gjorde i dette tilfælde. Jeg tror, sagt lige ud, at hr. Aksel Larsen i sin agitationsiver ikke nåede at få tænkt sig om, inden han sagde det. Både hr.

Anker Jørgensen og hr. Aksel Larsen sagde, at regeringens indkomstpøolitik bærer præg af næsten alene at være lønindgreb. Ja, vi kan vel ikke gøre noget ved, at man vil føre debatten ned på det plan. Men man ved jo, at det ikke er en redelig fremstilling. Er prisstoppet indgreb over for lønmodtagerne? Der efterlyses noget konkret; dette er da noget konkret. Når regeringen siger, at den vil gennemføre en skærpelse af kapitalvindingsskatten, gennemføre udbyttebegrænsning og forbud mod friaktieudstedelse, er det så vendt mod lønmodtagerne? Hvorfor kan man dog ikke diskutere på et sagligt grundlag i stedet for på det agitatoriske overdrev? Jeg tror såmænd alligevel, det bliver gennemskuet, så det ville være en fordel for den politiske debat, om man gjorde det.

Hr. Aksel Larsen sagde, at han havde svært ved inden for de parlamentariske rammer at karakterisere min tale. Ja, hvis han skal karakterisere den og ikke kan gøre det inden for de parlamentariske rammer, så må han jo vælge et sted, hvor han kan gøre det uden for de parlamentariske rammer. Jeg vil derimod gerne sige til hr. Aksel Larsen, at når han forsøger at skabe en forestilling om, at dette dels er noget specielt dansk, dels noget øjeblikkeligt, så kan jeg godt inden for de parlamentariske rammer karakterisere hr. Aksel Larsens tale, og jeg vil gøre det ved efter hukommelsen at citere en udtalelse af en historisk person, som jeg vil tro hr. Aksel Larsen har lige så stor respekt for som jeg. Det var Rousseau, der om en modstander engang sagde:

„Man må beundre det hykleri, der har givet ham ry for skarpsindighed, og som dog kun skriver sig fra evnen til at bortforklare det, der foreligger, og forklare det, der ikke eksisterer.“

Til hr. Erling Dinesen, som stillede en række spørgsmål til mig, vil jeg gerne sige, at jeg allerede i min tale gjorde opmærksom på, at vi havde lagt dette frem som et oplæg til forhandling og ønskede en forhandlingsløsning. Når vi ønsker det, kan vi ikke stå her og sige, hvad forhandlingerne eksakt skal ende med. Jeg kan ikke og vil ikke gå ind på at besvare, hvilket resultat der skal komme på en række enkeltområder, når forhandlingerne først lige er kommet i gang. Vi har over for de offentligt ansatte, de stats-